

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717208402
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3717208402.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka vo veci starostlivosti súdu o maloletého C. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., Q. XXXX/XXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov: matky B. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N.- F. I., A. XXX/X, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Žilina, Hviezdoslavova 6, IČO: 36 421 910 a otca P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., Q. XXXX/XXX, zastúpeného JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Centrum 18/22, o návrhu matky na zvýšenie výživného a návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22.mája 2019, č. k. 8P/9/2017-1089, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z m e ň u j e takto:

Z v y š u j e s a vyživovacia povinnosť otca k mal. C. zo sumy 150, - eur mesačne na sumu 220,- eur mesačne od 01.01.2019 do 03.07.2020 a od 04.07.2020 na sumu 170,- eur mesačne, ktoré výživné je otec maloletého povinný platiť k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Týmto s a m e n í rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/72/2015-164 zo dňa 19.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 6CoP/19/2016-202 zo dňa 28.06.2016, a to v časti o výživnom.

Vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného a vzájomný návrh otca na zrušenie výživného z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 3P/72/2015-164 zo dňa 19.1.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6Cop19/2016-202 zo dňa 28. 6. 2016, a to v časti o výživnom tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k malol. C. W. nar. XX. 6. XXXX zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 250,- eur mesačne a to od 5.10.2017, ktoré výživné mal otec maloletého poukazovať k rukám matky vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Určil nedoplatok na výživnom otca z titulu jeho zvýšenia za obdobie od 5. 10. 2017 do 31. 5. 2019 vo výške 1.987 Eur, ktorý otcovi povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že prvá splátka zameškaného výživného je zročná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody poskytnutých splátok, v prípade nezaplatenia jednej splátky. Vzájomný návrh otca na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov

konania. V odôvodnení uviedol, že rozsudkom Okresného súdu č. k. 3P/72/2015-164 zo dňa 19.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/19/2016-202 zo dňa 28.06.2016, bolo manželstvo rodičov mal. C. rozvedené a maloletý bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že si dieťa budú striedať v 2-týždňových intervaloch, pričom otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. syna sumou 150,- eur mesačne. Zároveň bolo určené trvalé bydlisko maloletého, ktorým je trvalé bydlisko otca. V čase rozhodnutia mal. dieťa navštevovalo materskú školu s tým, že súd zároveň určil, že dieťa bude navštevovať dve materské školy v čase, keď bude u otca v Považskej Bystrici a v Žiline v čase, keď bude u matky. Súd zároveň určil otcovi vyživovaciu povinnosť 150,- Eur. V čase tohto uvedeného rozhodnutia okresný súd vychádzal so zárobkových a majetkových pomerov rodičov, keď otec ako živnostník mesačne disponoval čiastkou príjmu 1.200,- Eur mesačne, bol vlastníkom rodinného domu, dvoch automobilov, ktoré vložil do podnikania, matka dosahovala mesačný príjem 500,- Eur v čistom a mala príjem z predaja kozmetiky mesačne cca 100,- Eur, nebola vlastníčkou žiadnych huteľných a nehnuteľných vecí väčšej hodnoty. Ďalej uviedol, že uznesením sp. zn. 11P/59/2017-126 zo dňa 5.10.2017 Okresný súd Považská Bystrica v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Cop/68/2017-157 zo dňa 20.12.2017 nariadil neodkladné opatrenie tak, že maloletý C. bude až do právoplatnosti rozsudku vo veci sp. zn. 11P/59/2017 navštevovať v šk. roku 2017/2018 V. Základnú školu Slovenských partizánov č. 1133/53 Považská Bystrica. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom sp. zn. 11P /59/2017-104 zo dňa 21. júna 2017 rozhodol, že mal. C. bude navštevovať V. Základnú školu Slovenských partizánov č. 1133/53 Považská Bystrica, pričom zároveň určil, že keď bude dieťa u matky, každý párny mesiac bude dieťa preberať a odovzdávať v bydlisku matky otec a každý nepárny mesiac v čase, keď bude dieťa u matky, bude dieťa vozit' do a zo školy matka, a to až do 31.12.2018. Uvedený rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Cop/67/2017-166 zo dňa 10.1.2018 a nadobudol právoplatnosť dňa 12.2.2018. Súd prvej inštancie zistil, že matka bola zamestnaná od 01.11.2014 do 31.10.2018 u zamestnávateľa DARENT, s.r.o. (od 01.11.2014 do 31.12.2014 na dohodu, od 01.01.2015 do 31.10.2018 na riadny pracovný pomer), pričom popri zamestnaní mala živnostenské oprávnenie, ktoré bolo od 21.03.2017 do 29.02.2020 prerušené. Príjem matky od zamestnávateľa v období od 11/2017 do 10/2018 bol priemerne vo výške 411,97 € mesačne v čistom. Od 01.11.2018 matka ukončila pracovný pomer u zamestnávateľa DARENT, s.r.o., z dôvodu ukončenia prevádzky motokárovej haly, pričom odstupné nedostala, ale bolo na ňu prepísané motorové vozidlo. Ďalej zistil, že matka sa od 12.3.2019 zamestnala na 10 hod týždenne dohodou o pracovnej činnosti u zamestnávateľa SHARK - JM s.r.o. Žilina, s dohodnutou odmenou 3,- Eurá na hodinu. Predmetná dohoda bola ukončená dohodou o skočení dohody o prac. činnosti dňom 2.5.2019. Následne matka na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej s tým istým zamestnávateľom SHARK - JM s.r.o. dňa 1. 5. 2019 nastúpila ako čašníčka dňom 03.05.2019 s dohodnutou dĺžkou prac. času 20 hod týždenne a odmenou, teda mzdou vo výške 260 Eur za mesiac s tringeltmi vo výške 70 Eur (za prvý mesiac). Matka od 01.01.2019 vozí mal. C. do školy v Považskej Bystrici a z nej s frekvenciou 20 jázd mesačne na trase Žilina -Považská Bystrica a späť, čo predstavuje denne 132 km a náklady vo výške 134,- eur mesačne. Výdavky na stravu maloletého v škole a družinu platia striedavo rodičia každý druhý mesiac. Matka vynakladá na oblečenie mal. C. a 50,- eur raz za dva-tri mesiace, pričom má výdavky aj na obuv. Na stravu mal. matka vynakladá mimo školu 100,- eur mesačne. Na kultúrne aktivity syna vynakladá sumu 50,- eur mesačne. Platí úver za byt v sume 160,- eur mesačne. Spláca úver za p. X. P., ktorý tento použil na svoje účely. Matka bývala v čase konania v spoločnej domácnosti s priateľom, ktorý pracuje v Nemecku a to vždy 13 dní v mesiaci, potom 8 dní je doma. Keď nie je doma, potraviny zabezpečuje ona, keď je doma, tieto platí on. Vizážistickej práci sa venovala príležitostne, preto mala z uvedenej činnosti nízky príjem. Súd prvej inštancie preverení bankových účtov matky za obdobie od 10/2016 do 31. 12. 2018 zistil príjmy od iných osôb s výnimkou od partnera matky v celkovej výške 3.309,49 Eur (príjem mesačne 122,57 Eur). Súd prvej inštancie pri skúmaní príjmov otca zistil, že tento si od 01.01.2018 prerušil živnosť a zamestnal sa na čiastočný pracovný úväzok u svojho otca (člena združenia) so základnou mesačnou mzdou 350 Eur s dĺžkou týždenného prac. času 27,5 hod týždenne. Podľa potvrdenia P. W. zo dňa 17. 1. 2018 otec mal. C. pracuje na skrátený pracovný úväzok 5,5 hod s netto príjmom 229,10 Eur. Z výpisov z bankových účtov otca zistil, že mu bola vyplácaná mzda priemerne za 13 mesiacov vo výške 326,30 eur mesačne. Z daňového priznania za rok 2017 súd prvej inštancie zistil otcovi celkové príjmy z jeho podnikateľskej činnosti aj zo živnosti 137.292,45 Eur a výdavky 117.476,54 Eur, teda rozdiel je 19.815,91 Eur. Za rovnaké obdobie do sociálnej a zdravotnej poisťovne predstavovali 3.208,67 Eur. Z výpisov z účtov zistil, že otcovi boli každý mesiac vkladané vklady od jeho matky vo výške 1.200,- eur od februára 2016 do apríla 2019, ktoré tento označil ako pôžičky od svojej matky. Súd prvej inštancie uviedol, že dôvodom na zmenu výšky vyživovacej povinnosti bola podstatná zmena pomerov na strane mal. C., ktorý v čase poslednej úpravy mal 5 rokov navštevoval materskú

školu, pričom v čase rozhodovania bol už podstatne starší (8 rokov), navštevoval základnú školu v Považskej Bystrici, a to aj v čase, keď je 2 týždne u matky v jej bydlisku v Žiline - Považskom Chlmci. Podľa súdu prvej inštancie s vyšším vekom a nástupom na základnú školu, vzhľadom na zvýšenie životných nákladov, sú spojené aj zvýšené výdavky na dieťa. Zohľadnil, že výdavky spojené so školou platili rodičia striedavo a výdavky na krúžky v prevažnej miere otec. Súd prvej inštancie vzal do úvahy, že potreby dieťaťa zahrňujú aj športové, kultúrne, spoločenské vyžitie, ktoré si vyžaduje taktiež zvýšené náklady, pričom zvýšenie výživného je v záujme mal. dieťaťa. Ďalej mal súd prvej inštancie za to, že došlo aj k podstatnej zmene pomerov na strane matky, kde táto bola do 31. 10. 2018 v pracovnom pomere s príjmom cca 500 Eur mesačne, okrem toho mala príjem aj z predaja kozmetiky a líčenia, ktorý však bol posúdený ako príjem minimálny. Príjem z týchto činností u matky odhadol na sumu v priemere 173,45 Eur mesačne v období od 12/2017 do 11/2018 a v r. 2016 150 Eur. Vzhľadom na pozastavenú živnosť u matky posúdil ako dôvodné tvrdenie, že výrobky síce matka ďalej predáva, avšak bez zvýšenia ceny, než ktorú ona zaplatila, pretože ich predáva svojim priateľkám, rodine, a teda nie je možné vychádzať z toho, že matka daný tovar predáva za katalógové ceny. Súd prvej inštancie zohľadnil aj prípadné príjmy z líčenia, ktoré vyhodnotil na sumu 75,- Eur mesačne v roku 2016, a na sumu 108,33 eur v roku 2017 (matka mala v r. 2016 mala líčiť 9 žien a v r. 2017 13 žien). Ako podstatnú okolnosť na strane matky vyhodnotil pokles príjmu od 01.11.2018 na cca 250 Eur mesačne z dôvodu straty zamestnania, pričom ani nástup do práce od 12. 3. 2019, kedy sa zamestnala na základe dohody o pracovnej činnosti uzatvorenej so spol. Shark - JM s.r.o. Žilina, jej príjem nezvýšil, a tento zostal minimálny. Dohodnutá odmena bola 3,- Eurá na hod. a jej pracovný týždeň bol 10 hodinový. Od 3. 5. 2019 u uvedeného zamestnávateľa pracovala už na základe pracovnej zmluvy s dohodnutou mzdou 260 Eur za mesiac a dĺžkou pracovného času 20 hod týždenne. Z uvedeného mal za to, že príjem matky je oveľa nižší, než aký bol v čase poslednej úpravy a súd prvej inštancie danú zmenu považoval za podstatnú, ktorá odôvodňovala zvýšenie výživného. Ďalej mal súd prvej inštancie za to, že kúpu bytu na úver matkou nemožno hodnotiť v jej neprospech, pretože tým zabezpečovala bývanie nielen sebe, ale aj svojmu dieťaťu. Za bezpredmetnú posúdil okolnosť, že jej priateľ je vlastníkom viacerých bytov, a teda nie je možné z tohto dôvodu dospieť k záveru, že matka nebola nútená zabezpečiť si bývanie. Ako nedôvodné posúdil aj námietky otca vo vzťahu k netrvaní na odstupnom, nakoľko matka získala motorové vozidlo, ktoré malo väčšiu hodnotu ako prípadné odstupné. Námietky otca vo vzťahu k novej existencii viacerých súbežných pracovných pomerov u jedného zamestnávateľa vyhodnotil na základe predložených listín, výpovedí matky, konateľa jej bývalého zamestnávateľa a lustrácii v sociálnej poisťovni tak, že matka mala vždy len jeden pracovný pomer u zamestnávateľa DARENT, s.r.o.. Splátky pôžičky poskytované p. P. nezarátal do príjmu matky, nakoľko slúžia na splácanie úveru, ktorý použil na svoje účely p. P. a sú zabezpečené bytom jeho matky a uvedené prostriedky nezostávajú matke ako aktívum na hradenie jej potrieb. Súd prvej inštancie mal za to, že došlo k podstatnej zmene pomerov aj na strane otca mal. C., a to zvýšením jeho príjmov v rozhodnom čase. Mal za nesporné, že otec pozastavil živnosť od 1. 1. 2018, a to až do 1. 1. 2021 a zamestnal sa na základe pracovnej zmluvy zo dňa 27. 12. 2017 u svojho otca P. W. s dňom nástupu do práce 1. 1. 2018 a so základnou mesačnou mzdou brutto 350,- Eur. Uvedený postup otca vyhodnotil súd prvej inštancie ako účelový, keď vo vzťahu k združeniu kde bol 8%-ný podielnik mal čisté príjmy (zisk) za rok 2016 vo výške 15.827,59 € a za rok 2017 vo výške 25.016,13 €. Posúdil ako nelogický dôvod pre ukončenie jeho účasti v združení, starostlivosť o syna a nedostatočné sa venovanie sa práci, keď jeho matka resp. jeho otec, ktorý napokon zostal v združení, mu mesačne stále prispievali sumou 1.200,- Eur, a to popri plate, ktorý dostával od svojho zamestnávateľa. Zmluvy o pôžičke od matky v sume 1.200,- eur mesačne súd prvej inštancie posúdil ako fiktívne zmluvy pre nejasnosť a nezrozumiteľnosť, keďže z nich výška skutočne požičanej sumy zo zmluvy o pôžičke jednoznačne nevyplýva, keďže účelom tejto pôžičky bolo predovšetkým zabezpečovanie potrieb veriteľa, čo znamená, že sa nejedná v tejto časti o pôžičku pre potreby dlžníka a pre neho ako pôžička môže byť použitá len nejasná, nezistiteľná suma, ktorá by zostala z poskytnutej pôžičky 1.200,- Eur v tom ktorom mesiaci po zaplatení všetkých nákladov a potrieb veriteľa. Účelovosť pôžičiek videl aj v tom, že tieto mali byť najneskôr splatená v r. 2048, kedy by veriteľ, vychádzajúc z rodného čísla v zmluve, mal 93 rokov. Na základe uvedeného mal za nepochybné, že zmluvu nemohli uzatvárať účastníci zmluvy vážne, a preto ide o neplatné zmluvy. Sumu 1.200,- eur mesačne poskytovanú matkou otcovi bola vyhodnotená ako zastieraný príjem otca. Súd prvej inštancie po posúdení vyššie uvedených skutočností, keď matke výrazne poklesol príjem po strate zamestnania, stúpili výdavky na dopravu maloletého syna do školy od 01.01.2019 a otcovi stúpol príjem na sumu 1500,- eur mesačne dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zvýšenie výživného na sumu 250,- eur od 05.10.2017 s tým, že za obdobie od 05.10.2017 do 31.05.2019 určil otcovi nedoplatok vo výške 1.987,- eur, ktorý uložil otcovi povinnosť splácať v mesačných splátkach spolu s bežným výživným po

50,- eur pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. S ohľadom na uvedené zistené skutočnosti návrh otca na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol ako nedôvodný, keďže rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti otca k mal. synovi. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Právne vec posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 6, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. C.. Otec odvolanie odôvodnil podľa § 365 písm. a), b), d), e) f) g) h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), že neboli splnené procesné podmienky, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Namietal diskriminačný postup súdu voči nemu, keď podľa jeho názoru svojím postupom uprednostňoval záujem matky. Poukázal na to, že nemal možnosť nahliadnutia do spisu, a preto nemal možnosť sa oboznámiť z dôkazmi predloženými súdu matkou, pričom ich oboznámenie prečítaním na pojednávaní považoval za nedostatočné, pre naplnenie jeho práv. Otec videl pochybenie súdu v nevykonaní nezákonných dôkazov (fotografie a údaje osobného charakteru z mobilného telefónu vo vlastníctve otca, ktorý používala matka), pričom mal za to, že aj keď dôkaz je nezákonný je potrebné ho vykonať v záujme ochrany práv niektorej strany. Otec poukázal na to, že došlo k nezákonnému zničeniu dôkazov v mobilnom telefóne matkou na pokyn súdu. Otec bol toho názoru, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí KS TN č.k. 4CoP/35/2018-384, keď nevykonal riadne dôkazy za účelom zistenia príjmov matky. Mal za to, že nebola zodpovedaná jeho otázky, ako je možné podnikat', keď mu bola uložená povinnosť vozit' dieťa k matke a od matky každý párny mesiac zo Žiliny do Považskej Bystrice do 31.12.2018. Uvedenú skutočnosť označil ako zásadnú prekážku výkonu podnikateľskej činnosti, s ktorou sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Otec namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil podnikateľskú činnosť matky a mal vychádzať z 20 násobku životného minima, keďže podľa jeho názoru preukázal jej podnikanie na čierno dôkazmi z facebooku a s poukazom na rozpor vo výpovediach matky, že kozmetiku predávala najskôr so ziskom a následne za nákupné ceny. Rozporoval závery súdu prvej inštancie o stanovení príjmu matky z líčenia na základe odhadu ako aj diskrimináciu pri posudzovaní jeho príjmov (boli žiadané viaceré doklady od matky nie). Otec videl nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie v nezistení životnej úrovne matky na základe príjmov partnera napriek uloženej povinnosti v prvom zrušujúcom rozhodnutí, pričom životná úroveň matky by mala byť podľa jeho názoru zohľadnená aj s ohľadom na životnú úroveň partnera, ktorý posielal matke na účet 700,- eur mesačne, keď matka vynakladala na dieťa 300,- eur mesačne v čase nezamestnanosti. Poukázal na to, že matke neboli do príjmu zohľadnené dovolenky v zahraničí ako ani príspevky od partnera matky. Súd prvej inštancie nepostupoval rovnako pri hodnotení príjmov a výdavkov oboch rodičov, keď otcovi stanovil príjem podľa výdavkov a matke nie. Podľa otca nebola preukázaná štruktúra a výška tvrdených výdavkov na mal. dieťa zo strany matky vo výške 300,- eur mesačne na dieťa a nebola zohľadnená skutočnosť, že do 30.06.2018 hradil všetky výdavky na školu/družinu/jedálne otec. Ďalej namietal nesprávne vyhodnotenie otázky dopravy mal. syna do školy a s tým spojených nákladov, ako aj schopnosť matky zamestnať sa ako manažérka s podstatne vyšším príjmom, prípadne na plný úväzok. Otec označil za nesprávne vyhodnotenie pôžičiek od jeho matky ako príjmu vo výške 1200,- eur, bez vypočítania matky otca, ako aj skutočnosť, že súd prvej inštancie uvedenú skutočnosť nevyslovil priamo v konaní (ako predbežné právne posúdenie). Poukázal na čestné prehlásenia rodičov, brata a na podľa jeho názoru špekulatívne vyjadrenie matky k otázke príjmu z predaja kozmetiky (zápisnica 28.04.2018) bez marže s maržou 5%. Mal za to, že boli nesprávne vyhodnotené okolnosti ukončenia jeho podnikania, vzdanie sa príjmu na jeho strane, posúdenie splátok podnikateľského úveru a konania otca a jeho rodiny pri ukončení účasti v združení. Otec namietal nesprávne vyhodnotenie súbehu dvoch pracovných zmlúv a z toho plynúcich príjmov matky u spoločnosti DARENT, s.r.o. a odmeňovanie matky u tohto zamestnávateľa. Podľa jeho názoru nebola zohľadnená striedavá starostlivosť pri určení výživného a neboli porovnané majetkových pomery otca a matky v čase rozvodu a v čase nového rozhodnutia ako aj v čase po vydaji matky. Namietal, nepredloženie všetkých výpisov z bankových účtov matkou, neproporcionálne určenie

výživného otcovi na základe matkou tvrdených výdavkov na dieťa v sume 300,- eur k pomeru vzájomne zistenému príjmu. Súčasne označil určené výživné za rozporné so súdnou praxou, kde je výživné určované v max. výške 30% čistého príjmu v pomere k jeho deklarovanému príjmu. Mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil nižšiu kúpnu cenu auta ako odstupného ako aj nesprávne právne posúdenie ukončenia pracovného pomeru ako vzdania sa výhodnejšieho zamestnania a príjmu. Otec navrhol zrušiť vyživovaciu povinnosť k mal. C.ovi synovi. a matke určiť platiť výživné na mal. dieťa, a to spätne od podania návrhu matky.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a navrhol rozhodnutie ako správne potvrdiť. Ďalej uviedol, že u mal. C. došlo k zvýšeniu životných nákladov na stravu, oblečenie, obuvi a iných potrieb mal. Ďalej uviedol, že je rozdiel v životnej úrovni rodičov, pričom príjem matky je nepochybne nižší, pričom matka nemala nárok na dávku v hmotnej núdzi, pričom o syna sa príkladne starala s čím jej finančne vypomáha partner. Matka má zvýšené náklady na dopravu mal. syna do školy.

4. Otec v písomnej replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedol, že tento vo vyjadrení neuviedol z akých faktov pri svojich záveroch vychádza, pričom zotrval na argumentácii uvedenej v odvolaní. Uviedol, že matka nadobudla od rozvodu automobil, 3-izbový byt a pravidelne chodí každý rok na dovolenky. Poukázal na tvrdenia matky, že má výdavky 300,- eur na syna, 190,- eur na hypotéku, 200,- eur mesačne na dopravu, ktoré vznikli z dôvodu jej rozhodnutia odsťahovať sa do N., pričom má možnosť sa presťahovať do niektorej z nehnuteľností svojho manžela. Nesúhlasil s tým, že samotné plynutie času môže byť objektívnym dôvodom na zmenu pomerov pri zvýšení nákladov na mal. dieťa v striedavej osobnej starostlivosti, pričom podľa jeho názoru, zmena pomerov môže nastať len u niektorého z rodičov.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP na odvolacom pojednávaní postupom podľa § 385 ods. 1 CSP doplnil dokazovanie výsluchom otca, oboznámením vyjadrení účastníkov konania, výpisov z účtov, správ o zárobku matky, lustrácií z registra obyvateľov, lustrácií zo Sociálnej poisťovne, daňových priznaní matky a manžela matky, potvrdení o výške platu manžela matky, potvrdení o výške dávok partnerky otca a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP z nasledovných dôvodov:

6. Matka mal. dieťaťa podala dňa 05.10.2017 na súde prvej inštancie návrh na zmenu zverenia mal. C. zo striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov do osobnej starostlivosti matky, ďalej návrh na zvýšenie výživného na sumu 250,- eur mesačne a úpravu styku otca s mal. C.om. Otec podal dňa 18.01.2018 vzájomný návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti k mal. dieťaťu. Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 28.februára 2018, č. k. 8P/9/2017 - 186 tak, že návrh matky na zmenu osobnej starostlivosti, zvýšenie výživného, úpravy styku otca v nepárny týždeň v kalendárnom roku, počas letných prázdnin a počas veľkonočných sviatkov zamietol. Upravil styk rodičov s maloletým C. počas Vianočných sviatkov, Silvestra, Nového roka a jarných prázdnin. Zároveň uložil rodičom výchovné opatrenie a zamietol vzájomný návrh otca na zrušenie vyživovacej povinnosti.

7. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 4Cop/35/2018-384 zo dňa 18.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej časti o zamietnutí návrhu matky a návrhu otca o zmene výživného na maloletého C. zrušil a v tejto časti mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že na strane maloletého od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/72/2015-164 zo dňa 19.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/19/2016-202 zo dňa 28.06.2016, a ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne, nastala zmena pomerov. Pokiaľ ide o pomery na strane otca stotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie, že otec sa sám dobrovoľne vzdal svojho výhodnejšieho zamestnania tak, ako to má na mysli ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine (keď tento prerušil svoju živnosť, zamestnal sa u svojho otca ani nie s minimálnou mzdou), a preto na jeho strane k zásadnej zmene zárobkových pomerov nedošlo. Odvolací súd však bol názoru, že je potrebné sa dôslednejšie zaoberať zárobkovými a majetkovými pomermi na strane matky a otca. Uložil súdu prvej inštancie povinnosť v ďalšom konaní prešetriť osobné, zárobkové a majetkové pomery na strane oboch rodičov. Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že nie sú splnené podmienky pre zmenu striedavej osobnej starostlivosti, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v najlepšom záujme maloletého C. je, aby naďalej zostala zachovaná striedavá osobná starostlivosť

rodičov o maloletého určená v dvojtýždňových intervaloch. Rovnako považoval rozsudok súdu prvej inštancie za správny aj v časti výroku o úprave styku rodičov s maloletým C. počas Vianočných sviatkov, Silvestra, Nového roka a jarných prázdnin a o uloženom výchovnom opatrení.

8. Predmetom súdneho konania po zrušení veci odvolacím súdom zostal návrh matky na zvýšenie výživného a návrh otca na zrušenie určeného výživného počas striedavej osobnej starostlivosti o mal. C.a.

9. Otec v priebehu odvolacieho konania navrhol podaním doručeným súdu dňa 11.11.2019 prerušenie konania, ktorý odôvodnil prebiehajúcim konaním o povolenie obnovy konania pôvodného konania vedeného pod sp.zn. 3P/72/2015 na Okresnom súde Považská Bystrica. Uznesením. č.k. 4CoP/50/2019-1273 zo dňa 14. januára 2020 odvolací súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Považská Bystrica pod sp.zn. 3P/72/2015. Konanie vedené Okresným súdom Považská Bystrica pod sp.zn. 3P/72/2015 právoplatne skončilo v decembri 2020 zamietnutím návrhu na povolenie obnovy konania.

10. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného na maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

11. Podľa ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa ustanovenia § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa ustanovenia § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

14. Podľa ustanovenia § 62 ods. 6 Zákona o rodine ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti (v ďalšom texte SOS) rodičov výživné neurčuje.

15. Pri rozhodovaní o zmene pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase posledného rozhodnutia o výživnom, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov, či už na strane mal. dieťaťa, alebo jeho rodičov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu skoršieho právoplatného rozhodnutia o výživnom, ktorého sa otec svojou argumentáciou domáhal, keď žiadal preveriť skutočnosti predchádzajúce vydaniu posledných rozhodnutí o výživnom.

16. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zvýšení výživného na maloletého C.a na tom právnom závere, že došlo k zmene pomerov tak na strane mal. C., ako aj k zmene pomerov na strane oboch rodičov. Podstatnú zmenu pomerov videl vo vyššom veku mal. C.a a jeho nástupe na základnú školu s čím sú spojené aj zvýšené výdavky na dieťa ako aj na jeho mimoškolskú činnosť. Ďalšiu zásadnú zmenu videl v dochádzaní mal. C. do školy v Považskej Bystrici z miesta bydliska matky v čase, keď dieťa je v jej starostlivosti. Zmenu pomerov na strane matky videl v strate jej zamestnania od 01.11.2018 a znížení príjmu, ako aj vo zvýšených výdavkoch na dopravu mal. dieťaťa do školy v Považskej Bystrici od 01.01.2019. Zmenu pomerov na strane otca zistil v jeho zárobkových pomeroch, keď otec časť príjmu dosahoval na základe pracovného pomeru priemerne v sume 326,30 eur mesačne (za obdobie od 8. 2. 2018 do 10. 2. 2019) a časť príjmu mal zabezpečený prostredníctvom pôžičky poskytovanej vo výške 1.200,- eur mesačne. Deklarovanú formu príjmu formou pôžičky vyhodnotil súd prvej inštancie ako neplatný fiktívny právny úkon vykonaný s cieľom formálneho zníženia otcových oficiálnych príjmov, a preto sumu 1.200,- eur považoval za príjem otca. Otec podľa súdu prvej inštancie konal účelovo s cieľom navodenia dojmu poklesu príjmu, pričom však v jeho prípade došlo k zvýšeniu príjmu na sumu 1.526,30

eur. Ďalšiu závažnú zmenu u otca dieťaťa videl v tom, že sa znížili jeho výdavky súvisiace s vozením mal. syna do školy od 01.01.2019, keď od toho času prestal syna do školy zo Žiliny do Považskej Bystrice vozit'.

17. Po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie a po podaní odvolania zo strany otca bolo odvolacie konanie prerušené vzhľadom na prebiehajúce konanie o povolenie obnovy konania. Následne po zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania odvolací súd vzhľadom na odstup času od vyhlásenia rozsudku považoval za potrebné v danej veci doplniť dokazovanie za účelom zistenia pomerov oboch rodičov a maloletého dieťaťa, ktoré nastali po podaní odvolania.

18. Odvolací súd doplnil dokazovanie výsluchom otca, oboznámením písomných vyjadrení účastníkov konania, výpisov z účtov, správ o zárobku matky, lustrácií z registra obyvateľov, lustrácií zo Sociálnej poisťovne, daňových priznaní matky a manžela matky, potvrdení o výške platu manžela matky, potvrdení o výške dávok partnerky otca za účelom zistenia zmeny pomerov mal. dieťaťa a oboch rodičov od vyhlásenia rozhodnutia dňa 22.05.2019. Odvolací súd zistil, že maloletý navštevuje prvý stupeň základnej školy, výdavky na školu platia obaja rodičia v polovici. Do školy mal. C. vozí od 01.01.2019 zo Žiliny matka (2 cesty denne), maloletý nosí od roku 2020 okuliare, má špeciálne doučovanie z anglického jazyka a chodí na jazykovú školu v Trenčíne, navštevuje viaceré krúžky, ktoré hradí otec. Matka má v súčasnosti príjem zo zamestnania cca vo výške 260,- eur až 280,- eur mesačne plus tringelty vo výške 70,- eur mesačne. Matka mala príjem z predaja kozmetiky/ličenia vo výške 100,- eur mesačne do februára 2020, t.j. do ukončenia živnosti v tejto oblasti a nastúpenia pandémie COVID-19, ktorá jej reálne bránila vykonávať uvedené činnosti z dôvodu tak nariadeného zákazu vychádzania, stretávania ako aj obmedzenia spoločenských udalostí, kde by mohli byť jej služby reálne využité. Matka je od júna 2019 vydatá za A. M., s ktorým žije v spoločnej domácnosti od roku 2016, a ktorý ju od uvedeného času podporuje finančnými príspevkami na chod domácnosti ako aj nákupom potravín. Matka spláca hypotekárny úver na byt a úver, na ktorý jej prispieval X. P., keď tento úver bol použitý na jeho účely. Odvolací súd vychádzal zo skutočností zistených súdom prvej inštancie ako aj z doplneného dokazovania, keď u matky mal. dieťaťa mal preukázané príjmy zo závislej činnosti od zamestnávateľov podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni, ako aj príspevky na domácnosť od manžela, ktoré vyplývajú z výpisov z účtov a vyjadrení matky. Odvolací súd ďalej vykonal dokazovanie na zistenie aktuálnych pomerov na strane otca. Otcovi sa narodil z partnerského vzťahu syn T. dňa 04.07.2020. V lete 2020 otec splatil časť hypotekárneho úveru pôžičkou poskytnutou od brata vo výške 60.000,- eur, čím otcovi klesla splátka úveru z cca 482,- eur na cca 222,- eur. Otec predal pozemky v k.ú. Sverepec, za ktoré získal kúpnu cenu 14.999,- eur, ktorú podľa jeho tvrdení použil čiastočne na úhradu pôžičky od svojej matky a zvyšok si ponechal v hotovosti na hradenie potrieb domácnosti. Otcov príjem bol v období od mája 2019 do rozhodnutia odvolacieho súdu stanovený podľa ním tvrdených výdavkov, ako aj z predložených výpisov z účtu, kde odvolací súd vychádzal z nasledovných zistení. Otec tvrdil výdavky na mal. syna T. v sume 618,- eur (po úprave tvrdená suma 493,35 eur) mesačne, ďalej výdavky na syna C. a v sume 644,78 eur mesačne, čiže výdavky spolu vo výške 1138,13 eur mesačne. Ďalej otec má mesačné výdavky na hypotéku 222,76 eur (do júla 2020 482,56 eur mesačne), stravu 167,- eur mesačne (otec a partnerka), plyn 108,- eur, elektrinu 115,- eur, vodu 70,- eur, (pomerne prepočítané na otca a partnerku po odpočítaní výdavkov uplatnených na deti vo výške 34,95 eur x2 =223,- eur mesačne), čiže zistené a tvrdené výdavky mesačne viac ako 1.750,89 eur bez započítania výdavkov na motorové vozidlo (poistenie, údržba/opravy, benzín), životnú poisťku otca platenú vo výške 54,86 eur/mesačne (164,60 eur x 4 delené 12mesiacov), poisťku domu 21,83 eur mesačne (rozpočítaná ročná platba 262,01 eur), plateného výživného na mal. C. a v sume 250,- eur mesačne, výdavkov na skylink 5,80 eur, internet 83,66 eur za rok 2020 (rozpočítané realizované platby 234,- eur, 114,- eur, 251,- eur, 173,- eur, 232,- eur na jeden mesiac), mobilný telefón (služby a zariadenie), platby spoločnosti Apple 7,98 eur až 11,98 eur mesačne, nákup nábytku, elektroniky, životné poistenie syna C., ktoré nebolo zarátané do jeho výdavkov v rozpise poskytnutom otcom a je platené v sume 26,23 eur mesačne (štvrtročne 78,70 eur). Odvolací súd konštatuje, že otcom tvrdené príjmy nezodpovedajú jeho reálnym mesačným výdavkom, ktoré sú hradené z jeho účtu. Z výpisov z účtov otca mal. dieťaťa bolo zistené, že otec má pravidelné finančné výdavky z účtu a príjmy naň v nasledovnej výške: január 2021 výdavky 1.564,- eur (príjmy boli v sume 1.606,50 eur, z toho mzda 544,48 eur), december 2020 výdavky 1.631,16 eur (príjmy 1.489,38 eur z toho mzda 564,43 eur), november 2020 výdavky 1.448,51 eur (príjmy 1.450,05 eur z toho mzda 525,10 eur), október 2020 výdavky 1.590,06 eur (príjmy 1.886,01 eur z toho mzda 525,90 eur), september 2020 výdavky 1.879,05 eur (príjmy 2.105,76 eur z toho mzda 526,- eur), august 2020 výdavky 1.149,46 eur (príjmy 1.615,91 eur z toho mzda 544,79 eur), júl 2020 výdavky 62.533,62 eur (príjmy 61.679, eur z toho

mzda 479,66 eur), jún 2020 výdavky 1.640,99 eur (príjmy 1.751,42 eur z toho mzda 463,02 eur), máj 2020 výdavky 2.185,81 eur (príjmy 1.981,18 eur z toho mzda 175,48 eur), apríl 2020 výdavky 1.622,65 eur (príjmy 1.653,74 eur z toho mzda 351,74 eur), marec 2020 výdavky 1.272,90 eur (príjmy 1.767,87 eur z toho mzda 485,87 eur), február 2020 výdavky z účtu v sume 1.833,36 eur (príjmy 1.790,56 eur z toho mzda 480,56 eur), január 2020 výdavky v sume 1.645,58 eur (príjmy 1.840,08 eur z toho mzda 451,75 eur), december 2019 výdavky v sume 1.670,07 eur (príjmy 1.780,28 eur z toho mzda 431,28 eur), november 2019 výdavky 1.886,43 eur (príjmy 1.710,58 eur z toho mzda 428,58 eur), október 2019 výdavky 1.731,69 eur (príjmy 1.712,38 eur z toho mzda 430,38 eur), september 2019 výdavky 1.828,96 eur (príjmy 1.712,38 eur z toho mzda 430,38 eur), august 2019 výdavky 1.636,03 eur (príjmy 1.730,26 eur z toho mzda 448,26 eur), júl 2019 výdavky 1.741,79 eur (príjmy 1.752,08 eur z toho mzda 436,08 eur), jún 2019 výdavky 1.657,65 eur (príjmy 1.738,03 eur z toho mzda 482,56 eur). Z preverenia otcom vynakladaných výdavkov mal odvolací súd preukázané, že tieto sú od júna 2019 stabilného druhu a charakteru, pravidelne vynakladané. K zmene došlo pri znížení splátky na hypotéku a zvýšení platieb výživného na sumu 250,- eur na mal. C. a zvýšenie výdavkov na drogériu, kozmetiku po narodení mal. syna T.. Platby za potraviny podľa výpisov z účtu predstavovali sumy v rozmedzí od 64,- eur do viac ako 200,- eur mesačne, ktoré sú neprimerane nízke vzhľadom na chod trojčlennej a neskôr štvorčlennej rodiny. Platby vykonávané otcom vzhľadom na všetky okolnosti sú platby realizované pre plnenie potrieb jeho samého a členov jeho domácnosti, pričom tieto nezahŕňajú väčšie množstvo tvrdených výdavkov (na mal. deti), resp. je zrejmé, že musia byť hradené vo vyššej výške (strava). Z prepočtu vykonaných platieb na účte otca nie je preukázané, že tieto by boli použité na úhradu potrieb jeho matky tak, ako to tvrdil otec. Vzhľadom na výšku platieb realizovaných z účtu otca a tvrdených ďalších jeho výdavkov je zrejmé, že tieto musí otec mať kryté z iných prostriedkov, ide napr. o výdavky na telefón svoj (syna), doučovanie angličtiny, výdavky na motorové vozidlo, voľno časové aktivity, krúžky, ktorých úhrada z výpisov z účtu nevyplýva. Z obsahu predloženého potvrdenia o poberaní materskej dávky partnerky otca mal odvolací súd preukázané, že v roku 2020 mala táto príjem vo výške 679,50 eur, pričom z výpisov z účtu otca vyplýva pravidelné prispievanie na domácnosť jeho partnerkou (suma 200,- eur). Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za to, že príjem otca nie je len príjem z jeho riadneho zamestnania cca 500,- eur v čistom (priemerný mesačný príjem od 01.01.2020 do 31.01.2021 s výnimkou marca 2020, kedy bol otec práceneschopný) ale aj príjem z činností, ktoré otec fakticky vykonával pre združenie (v súčasnosti svojho otca ako zamestnávateľa), za ktoré mu bola poukazovaná suma 1.200 eur, (v súčasnosti 700,- eur) označená ako pôžička. Odvolací súd konštatuje, že preskúmaním výdavkov otca bolo preukázané, že jeho mesačné výdavky zodpovedajú príjmu cca 1.600,- eur až 1.700,- eur Na základe uvedených skutočností odvolací súd ustálil príjem otca v rozhodnom období od 01.01.2020 do vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom na sumu cca 1.600,- eur až 1.700,- eur.

19. Vo vzťahu k príjmu otca mal. C. zisteného v období pred 31.12.2019 sa možno stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že príjem otca predstavoval približne sumu 1.530,- eur mesačne. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne zistil príjem otca vo výške 1.530, eur, keď posúdil pôžičky poskytované matkou otca ako fiktívne, neplatné právne úkony, a ktoré je potrebné posudzovať ako príjem otca, čomu svedčí štruktúra jeho výdavkov podľa predložených výpisov z účtov. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že zmluvy o pôžičke sú neplatné pre nejasnosť a nezrozumiteľnosť, keďže z nich výška skutočne požičanej sumy nevyplýva. Zo zmlúv o pôžičke vyplýva, že účelom tejto pôžičky je predovšetkým zabezpečovanie potrieb veriteľa, čo znamená, že sa nejedná o pôžičku pre potreby dlžníka a pre neho ako pôžička môže byť použitá len nejasná, nezistiteľná suma, ktorá by zostala z poskytnutej pôžičky 1.200 Eur v tom ktorom mesiaci po zaplatení všetkých nákladov a potrieb veriteľa. Správne vyhodnotil aj nedostatok vážnosti vôle pri uzatváraní zmlúv, kde tieto majú byť najneskôr splatené v r. 2048, kedy by veriteľ, vychádzajúc z rodného čísla v zmluve, mal 93 rokov. Možno súhlasiť aj s tým, že účelovosť pôžičky preukazuje aj dohodnutá doba splácania pôžičky (v nezistiteľnej výške), a to až po tom, ako dôjde k zániku vyživovacej povinnosti dlžníka - otca mal. C. k maloletému. Správny bol aj záver súdu prvej inštancie, že suma pôžičky zodpovedá predchádzajúcim príjmom otca keď podnikal samostatne a v združení, pričom uvedené skutočnosti je potrebné vyhodnotiť tak, že za prácu, ktorú fakticky vykonával pre združenie (teraz už svojho otca), je poukazovaná suma 1.200 Eur mesačne, ktorú je potrebné posúdiť ako peňažný príjem otca.

20. Odvolací súd právny názor otca, že zmena pomerov na strane mal. C.a (ktorý je zverený do striedavej osobnej starostlivosti) nemôže mať vplyv na zmenu určenia vyživovacej povinnosti, považuje za nesprávny. Pomery mal. dieťaťa sa vždy zisťujú spolu so zmenou u povinných rodičov a následne sa vo vzájomnej súvislosti vyhodnocujú tak, aby bolo možné prijať záver o zvýšení, prípadne aj znížení

vyživovacej povinnosti niektorého z rodičov, alebo ponechaní výživného v pôvodne určenej výške. Dôvodom na zvýšenie určenej vyživovacej povinnosti môže byť už samotná zásadná zmena pomerov u mal. dieťaťa. Ustálená súdna prax považuje nástup na základnú, strednú školu za zásadnú zmenu pomerov na strane mal. dieťaťa. Odvolací súd má za to, že na strane maloletého od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 3P/72/2015-164 zo dňa 19.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/19/2016-202 zo dňa 28.06.2016, a ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 150,- eur mesačne, nastala podstatná zmena pomerov. V čase uvedených rozhodnutí maloletý navštevoval materskú školu a súd určil, že túto bude navštevovať v čase, keď je u matky v Žiline a v čase, keď bude u otca, v Považskej Bystrici. K zásadnej zmene pomerov na strane mal. C.a došlo jeho nástupom na základnú školu, v súvislosti s čím sa zvýšili výdavky školskú aj mimoškolskú činnosť, ktoré do nástupu na školu neboli zo strany rodičov vynakladané. V prípade mal. C. nastala ďalšia zásadná zmena, keď od nástupu na základnú školu navštevuje len jedno školské zariadenie v mieste bydliska otca, pričom matka býva v meste Žilina, a preto vznikajú zvýšené výdavky na dopravu mal. dieťaťa do školy tomu rodičovi, ktorý ich vynakladá. V prejednávanej veci tieto náklady hradila čiastočne matka do 31.12.2018 a čiastočne v súlade s rozhodnutiami súdu otec, ktorý vozil dieťa zo Žiliny do školy a späť každý nepárny mesiac, aj keď dieťa bolo v starostlivosti matky. Obe uvedené skutočnosti - nástup do školy a zvýšené náklady na dopravu dieťaťa do školy predstavujú zásadnú zmenu pomerov na strane mal. C.. Na základe vykonaného dokazovania má odvolací súd za to, že výdavky na mal. C. zo strany matky predstavovali od posledného rozhodnutia do 31.12.2018 nasledovnú výšku: 80,- eur strava (vrátane školy), 10,- eur kozmetika, hygienické potreby, drogéria, 33,- eur oblečenie, náklady na domácnosť 34,- eur, náklady na školu 15,- eur, výdavky na zdravotnú starostlivosť 10,- eur (+5,- eur pupočníková krv), výdavky na krúžky 30,- eur (hradil v prevažnej miere otec), voľnočasové aktivity 30,- eur a doprava do školy 67,- eur (zvýšený výdavok uznaný v polovici, nakoľko syna vozil každý druhý mesiac otec do 31.12.2018), celkovo výdavky 279,- eur až 309,- eur. Výdavky nemusia dosiahnuť každý mesiac rovnakú výšku, pričom bolo zohľadnené, že časť výdavkov na krúžky hradil otec. Otcove výdavky odvolací súd hodnotí obdobne s tým rozdielom, že otec uvádza zvýšené výdavky na krúžky mal. syna C.a (viac ako 60,- eur mesačne). Od 01.01.2019 došlo k zmene výšky výdavkov u rodičov, keď matke stúpli výdavky na dopravu mal. do školy zo sumy 67,- eur na 134,- eur a otcovi klesli o 67,- eur. Od septembra 2019 poklesli výdavky oboch rodičov na obedy v škole, nakoľko začali byť poskytované žiakom obedy zadarmo. Náklady na mal. teda stúpli matke zo sumy približne 279,- eur až 309,- eur na sumu 370,- eur. Otcove náklady na odôvodnené potreby mal. syna klesli od 01.01.2019 zo sumy 310,- eur (otcovi bolo zohľadnené, že platil krúžky) na sumu 250,- eur. Výdavky, ktoré sú neštandardné a nezodpovedajú možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov nevstupujú do výdavkov na mal. dieťa, nakoľko nejde o odôvodnenú potrebu mal. dieťaťa a keď ich chce jeden z rodičov vynaložiť, musí ich zaplatiť zo svojich prostriedkov a nemôže ich prenášať na druhého rodiča mal. dieťa. Ako napríklad výdavok otca v sume 300,- eur mesačne na doučovanie angličtiny a súčasne výdavok 55,- eur na rovnaký účel, resp. výdavok na krúžky nad rozsah sumy 30,- eur, alebo výdavok na voľnočasové aktivity nad 30,- eur. Doučovanie môže byť odôvodnený výdavok, ale len v prípade nevyhnutnej potreby. Ak rodičia nedisponujú príjmom ani majetkom, z ktorého by uvedené boli schopní zaplatiť, nemôžu takéto výdavok uplatňovať u druhého z rodičov ako odôvodnenú potrebu mal. dieťaťa. Úlohou výživného je saturať základné potreby dieťaťa a v prípade ak je to možné aj ďalšie jeho potreby. Odvolací súd konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o zmene pomerov na strane mal. dieťaťa spočívajúcej vo zvýšení nákladov na krytie jeho odôvodnených potrieb bol správny.

21. Po preukázaní zásadných zmien pomerov mal. dieťaťa odvolací súd preskúmal skutkové zistenia a právne závery súdu prvej inštancie ohľadne zmien pomerov na strane povinných rodičov. Odvolací súd konštatuje, že matka v čase poslednej úpravy výživného dosahovala príjem priemerný mesačný zárobok 500,- eur netto a mala príjem z predaja kozmetiky cca 100,- eur mesačne netto. V čase podania návrhu matky na zvýšenie výživného matka dosahovala príjem vo výške 411,- eur zo zamestnania (mzda) + príjem z predaja kozmetiky/líčenia vo výške 173,- eur mesačne, celkový mesačný príjem približne 585,- eur. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie pri zisťovaní príjmov matky mal. dieťaťa dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne vyhodnotil aj následné postupné zníženie príjmov matky z líčenia a predaja kozmetiky po prerušení živnosti, a preto možno ako správny záver vyhodnotiť, že v rozhodnom období po podaní návrhu už matka nedosahovala z uvedených činností príjem vyšší ako 173,- eur. K podstatnej zmene pomerov na strane matky došlo 31.10.2018, kedy zamestnávateľ matky spoločnosť DARENT, s.r.o. z organizačných dôvodov (zrušenia prevádzky motokárovej haly) skončil s matkou pracovný pomer. Pokiaľ otec dôvodil, že matka nemala pristúpiť k ukončeniu pracovného pomeru

dohodou a získala by tak odstupné, nemožno sa z jeho názorom stotožniť, vzhľadom na to, že matka dostala miesto odstupného naturálne plnenie - motorové vozidlo za zníženú cenu oproti trhovej cene (500,- eur miesto viac ako 1300,- eur). Odvolací súd má za to, že uvedené naturálne plnenie nahrádza v plnej miere stratu príjmu matky za mesiace november a december 2018, a preto k podstatnej zmene príjmových pomerov matky došlo až od 01.01.2019 a nie od 01.11.2018. Od 01.01.2019 sa matke znížil príjem na sumu z podpory v nezamestnanosti vo výške cca 246,- eur mesačne, pričom mala ešte príjmy z predaja kozmetiky/líčenia v sume cca 100,- eur mesačne, celkovo príjem 300,- eur až 346,- eur mesačne. Zmena pomerov v porovnaní s poslednou úpravou výživného nastala aj v majetkových pomeroch matky, keď nadobudla do výlučného vlastníctva byt prostredníctvom hypotekárneho úveru pre účely zabezpečenia bytovej potreby seba a mal. dieťaťa. Uvedenú zmenu pomerov však nemožno posúdiť ako podstatnú, nakoľko matka riešila bytovú otázku seba a mal. dieťaťa. Za nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku otca ohľadne odst'ahovania sa matky do Žiliny k rodičom, nakoľko po rozpade manželského vz'ahu, nemala reálnu možnosť zabezpečiť si bývanie inak ako prostredníctvom svojej rodiny. Následná kúpa bytu aj s finančným príspevím rodičov sumou 7.800,- eur nemožno posúdiť ako zásadnú zmenu pomerov odôvodňujúcu zníženie výživného zo strany otca, nakoľko ide o uspokojovanie základných potrieb matky a mal. dieťaťa. Ďalšia zmena pomerov u matky nastala od 03.05.2019, kedy sa matka zamestnala na čiastočný pracovný úväzok s čistým príjmom približne 260,- eur až 280,- eur mesačne + tringelty 70,- eur, taktiež dosahovala príjmy z predaja kozmetiky vo výške 100,- eur mesačne, celkovo príjem cca 430,- eur mesačne. Na strane matky došlo aj k zmene v osobných pomeroch uzavretím manželstva s A.om M. v júni 2019, ktorá skutočnosť však nemala zásadný vplyv na určenie vyživovacej povinnosti. Pokiaľ ide o pomery otca zistené súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že zásadná zmena pomerov nastala aj u otca mal. dieťaťa, a to zvýšením príjmu v posudzovanom období, a to na sumu 1.526,- eur tak ako to uzavrel súd prvej inštancie, keď vyhodnotil sumu priemernej čistej mzdy vo výške 326,- eur ako len čiastočný príjem, ku ktorému pripočítal pravidelné pôžičky v sume 1.200,- eur, ktoré vyhodnotil ako fiktívne právne úkony vykonané s cieľom navodiť pre otca priaznivejšie rozhodnutie a zastrieť ním skutočnú príjmovú situáciu otca. Odvolací súd sa v tejto časti plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie ako vecne správnym a v celom rozsahu naň poukazuje. Odvolací súd má za to, že uvedený príjmový stav u otca trval približne do 01.01.2020, kedy došlo k zvýšeniu jeho príjmov na sumu cca 1.600,- eur - cca 1.700,- eur, ktoré sú preukázané reálnymi výdavkami otca podľa výpisov z účtu a vlastných tvrdení otca o výdavkoch na maloleté deti, domácnosť, pričom otec dosahuje uvedené príjmy do súčasnosti (bližšie viď ods. 18 odôvodnenia). Ďalšou podstatnou zmenou pomerov na strane otca bol pokles výdavkov na vozenie mal. C. do školy a narodenie syna T. dňa XX.XX.XXXX. Tu odvolací súd však konštatuje, že sa nemožno stotožniť s otcom tvrdenými výdavkami na mal. T. vo výške 494,35 eur mesačne (hygiena, kozmetika 289,75 eur a strava 203,60 eur), nakoľko z obsahu predložených výpisov z účtov otca vynakladanie takýchto výdavkov nebolo preukázané a súčasne tvrdená spotreba sa javí ako nadmerná. Rovnako odvolací súd nevzhladol ako odôvodnené potreby výdavky na mal. syna C. vo výške 644,- eur mesačne, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu otec ani nemôže vynakladať, nakoľko jeho príjmy aj pri posúdení výdavkovou metódou nezodpovedajú takto nastaveným výdavkom s ohľadom na predložené výpisy z účtov a nepostačovali by na to ani príjmy partnerky otca.

22. Na základe takto doplneného dokazovania dospel odvolací súd k názoru, že je potrebné zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav veci, avšak výšku zvýšeného výživného určil v neprimeranej sume a nesprávne ustálil aj počiatok zmeny pomerov, ktorá nastala podľa názoru odvolacieho súdu od 01.01.2019 v dôsledku straty zamestnania matky (poklesu príjmu), zvýšenia výdavkov matky na dopravu mal. C. do školy a zvýšenia príjmu otca. Dátum 01.01.2019 bol určený ako rozhodný dátum z toho dôvodu, že matka síce skončila pracovný pomer z organizačných dôvodov (zrušenie pracoviska) k 31.10.2018, avšak naturálna náhrada mzdy formou motorového vozidla za zníženú cenu jej zabezpečilo náhradu príjmu do konca roku 2018. Súčasne otec mal zvýšené náklady spojené s vozením mal. syna do školy až do 31.12.2018, nakoľko bol povinný dieťa vozit' na základe rozhodnutia súdu, čo spoločne s hradením krúžkov mal. syna odôvodňuje nahliadať na podstatnú zmenu pomerov až od 01.01.2019 a nie od podania návrhu matkou na súd. Ďalšia zmena pomerov nastala v momente, keď sa matka zamestnala na riadny pracovný pomer, t.j. od 03.05.2019 a keď sa v júni 2019 vydala. Nový pracovný pomer však nezabezpečil matke také zvýšenie príjmu, ktoré by odôvodňovalo posúdiť túto zmenu ako podstatnú pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti otca. Rovnako uzavretie manželstva matkou nie je takou okolnosťou, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca. Podľa zisteného stavu do 31.12.2018 boli odôvodnené potreby mal. C.a v sume 679,- eur, priemerne

hradené v rozsahu 279,- eur až 309,- eur matkou a v sume 370,- eur otcom, pričom otec znášal prevažnú časť výdavkov spojených s nástupom mal. dieťaťa do školy (doprava, krúžky). F. otca bol v rozhodnom čase približne vo výške 1530,- eur a príjem matky približne vo výške 585,- eur. Pomer príjmov predstavoval 27,66 % (585,- eur z 2115,- eur) na strane matky a 72,34 % (1530,- eur z 2115,- eur) na strane otca. Po 01.01.2019 predstavujú odôvodnené potreby mal. C. rovnako sumu 679,- eur, avšak sú už hradené matkou v rozsahu 370,- eur a otcom v rozsahu 309,- eur, pričom otcovi zostal zachovaný príjem vo výške 1.530,- eur a u matky došlo k zníženiu príjmu na sumu 300,- eur až 346,- eur mesačne, ani následné zvýšenie príjmu matky na 430,- eur nepredstavuje takú zmenu pomerov, ktoré by odôvodňovali zníženie vyživovacej povinnosti otca. Pomer príjmov predstavoval 16,39 % resp. 23,11 % (300,- eur z 1815,- eur, resp. 430,- eur z 1815 eur) na strane matky a 83,61 % (1530,- eur z 1815,- eur) na strane otca. Uvedené odôvodňuje zvýšenie výživného zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 220,- eur mesačne od 01.01.2019 do 03.07.2020 na pokrytie zvýšených výdavkov hradených matkou na zabezpečenie potrieb mal. dieťaťa (výdavky na dopravu do školy, zvýšenie výdavkov spojených so školou a pokles príjmu matky). Podstatná zmena pomerov nastala na strane otca pribudnutím ďalšej vyživovacej povinnosti k synovi T., ktorá odôvodňuje zmenu vyživovacej povinnosti otca k mal. C.ovi tak, že táto bude určená od 04.07.2020 na sumu 170,- eur mesačne. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodol o zmene napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Vzhľadom k tomu, že otec platil zvýšené výživné pravidelne od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výške 250,- eur, nevznikol nedoplatok na zročnom výživnom, nakoľko otec zaplatil na výživnom viac, ako mu bolo určené rozhodnutím odvolacieho súdu. Vzhľadom na to, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku, rozhodol súčasne o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného vo zvyšnej časti o vzájomného návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti.

23. Odvolací súd konštatuje, že otec podal odvolanie v rozsahu v rozsahu 67 strán, pričom odvolací súd sa zaoberal len tými odvolacími námietkami, ktoré považoval za podstatné pre rozhodnutie v danej veci a uvádza k nim nasledovné:

24. Odvolací súd konštatuje k právnomu názoru otca, že pri dieťati zverenom do striedavej osobnej starostlivosti sa výživné v zásade neurčuje, že zákonné ustanovenie § 62 ods. 6 Zákona o rodine upravuje neurčenie vyživovacej povinnosti len ako fakultatívnu možnosť, a teda že súd v zásade vždy rozhodne o určení vyživovacej povinnosti. Uvedené zákonné ustanovenie je potrebné vykladať aj v súlade s § 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, preto neurčenie vyživovacej povinnosti prichádza do úvahy len ak obaja rodičia majú približne rovnaké majetkové, osobné a zárobkové pomery na oboch stranách a tiež dĺžka striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov je rovnaká. V tomto prípade však majetkové (finančné) pomery oboch rodičov sú rozdielne, pričom otec má niekoľkonásobne vyšší mesačný príjem ako matka. Práve z tohto dôvodu, aby aj matka v čase keď je maloletý v jej osobnej starostlivosti mohla mu zabezpečiť aspoň približne rovnaké podmienky ako v čase, keď je maloletý u otca, je potrebné určiť povinnosť platiť výživné lepšie zarábajúcemu rodičov. Odvolací súd konštatuje, že nemožno premietnuť životnú úroveň jedného z rodičov, ktorú mu zabezpečuje jeho partner, pokiaľ táto zásadne nevybočuje z bežných medzí do posudzovaného príjmu takto žijúceho rodiča. Otec opakovane namietal, že partner matky (v súčasnosti už manžel) má vysoký príjem (2200,- eur mesačne) a majetok (dom, 2 byty), ktorým zabezpečuje matke vyšší štandard životnej úrovne, a preto by uvedené malo byť vzaté v úvahu a nemala by mu byť určená vyživovacia povinnosť k mal. synovi, nakoľko matka má vzhľadom na príjem jej manžela rovnaký ak nie vyšší životný štandard ako on. S uvedeným súvisí námietka otca, že súd prvej inštancie nesprávne stanovil príjem otca podľa výdavkov a pri matke nie, čo považoval otec za diskriminačné. Odvolací súd konštatuje, že otec si nesprávne zamieňa dve zásadne rozdielne skutočnosti, a to schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, so životnou úrovňou povinného rodiča. V konaní nebolo sporné, že matka má dobrú životnú úroveň, ktorú zabezpečuje aj mal. synovi. Uvedenú životnú úroveň, však nedosahuje na základe svojich zárobkových schopností, možností a majetkových pomerov, ale na základe toho, že žije s partnerom (v súčasnosti už manželom), ktorý má príjem cca 2200,- eur mesačne v čistom, a ktorým zabezpečuje tak životné potreby matky, ako aj mal. dieťaťa, ktoré by matka zo svojich reálnych príjmov nedokázala zabezpečiť. Uvedené však nie je povinnosťou manžela matky, ale povinnosťou rodičov mal. dieťaťa. Preto ak manžel matky prostredníctvom svojich príspevkov na chod domácnosti (resp. aj ďalšími preukázanými výdavkami na potreby mal. dieťaťa) hradí potreby mal. dieťaťa, tak plní zákonnú povinnosť matky zabezpečiť mal. C. životnú úroveň akú dosahuje matka sama. Uvedené však nemožno vykladať tak, že takýto prístup zo strany matky (jej manžela) znižuje vyživovaciu povinnosť otca, ktorého vlastná životná úroveň na základe jeho zárobkových schopností, možností a majetkových pomerov je ďaleko vyššia ako životná

úroveň matky. Povinný otec má podstatne vyšší príjem (cca 1600,- eur až 1700,- eur) ako matka (cca 430,- eur), pričom dieťa má právo podieľať sa aj u matky na životnej úrovni otca, ktorý je mu uvedené povinný zabezpečiť. Príjem partnera/manžela matky nemožno teda započítať bez ďalšieho do príjmov matky a na základe uvedeného otcovi neurčiť vyživovaciu povinnosť, ktorá prichádza do úvahy na základe jeho schopností, možností a majetkových pomerov. Uvedené by bolo možné zohľadniť, ak by príjmová, majetková situácia manžela povinného rodiča bola vysokého nadštandardu, čo však nie je tento prípad, keďže manžel matky mal príjem za rok 2020 približne vo výške 2200,- eur mesačne, čo je síce nadpriemerný plat na pomery v Slovenskej republike, avšak je dosahovaný v zahraničí, s čím sú spojené ďalšie zvýšené výdavky na cestovanie, ubytovanie manžela matky, a preto takýto príjem manžela matky nemožno hodnotiť ako vysoký nadštandard. Príjem manžela/partnera matky nemôže za týchto okolností vstúpiť do posudzovania vyživovacej povinnosti otca a matky mal. C. tak, ako to požaduje otec mal. dieťaťa, nakoľko manžel matky nie je otcom dieťaťa a nemá k nemu vyživovaciu povinnosť, ktorú majú len povinní rodičia. Preto ak manžel matky prostredníctvom svojich príspevkov na chod domácnosti (resp. aj ďalšími preukázanými výdavkami na potreby mal. dieťaťa) hradí potreby mal. dieťaťa, tak plní zákonnú povinnosť matky zabezpečiť mal. C. životnú úroveň akú dosahuje matka sama. Súčasne je potrebné vziať v úvahu, že bez ohľadu na subjektívne vnímanie otca a aj matky mal. dieťaťa sa partner matky reálne podieľa na zabezpečovaní potrieb mal. C., a to nielen kúpou bicykla, telefónu, platením dovolení, ale každomesačnou finančnou podporou domácnosti matky, ktorá reálne trvá od roku 2016 do súčasnosti. Z predložených výpisov z účtov, vyjadrení matky, ako aj námietok otca bolo preukázané, že matka zo svojho príjmu by nebola schopná finančne zabezpečiť chod domácnosti, splátky úverov, resp. starostlivosť o mal. C. v realizovanom štandarde, pričom len vďaka dlhodobej pravidelnej finančnej podpore manžela A. M. uvedené dokázala zabezpečiť. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že mal. C. sa podieľa na životnej úrovni matky, ktorú mu zabezpečuje manžel matky, pričom nemožno v ďalšom posudzovať príjem manžela matky, ako príjem matky samotnej a z neho vychádzať pri určovaní vyživovacej povinnosti rodičov, tak ako to žiada otec mal. C..

25. Námietka otca, že súd mal vychádzať pri stanovení príjmu matky z § 63 ods. 1 Zákona o rodine a považovať za jej príjem sumu vo výške 20 násobku životného minima nie je dôvodná. Odvolací súd je toho názoru, že z uvedeného ustanovenia zákona je možné vychádzať, ak nie je možné stanoviť príjmy povinného rodiča iným spôsobom, čo nebol tento prípad. Súdne konanie pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti smeruje k zisteniu skutkového stavu, ktorý je najbližšie skutočnému stavu, pričom použitie § 63 ods. 1 Zákona o rodine je krajnou možnosťou pre určenie príjmu povinného rodiča a predpokladaný príjem by sa mal k nemu približovať. Použitie uvedeného ustanovenia prichádza do úvahy, keď povinný rodič vôbec nereaguje na výzvy súdu, neposkytuje súčinnosť, nepredkladá žiadne doklady, z ktorých by bolo možné určiť jeho príjem, ktorý sa javí ako vysoký. Rovnako nedôvodná bola námietka otca k stanoveniu príjmov matky z líčenia súdom prvej inštancie. Odvolací súd má za to, že na základe získaných dôkazov bolo určenie tohto príjmu správne, pričom otcom tvrdené skutočnosti neboli v konaní preukázané zákonnými dôkazmi. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že matka by mohla zarobiť predajom kozmetiky maximálne sumu 173,45 eur mesačne a líčením sumu 108,33 eur mesačne (rok 2017). Výkon uvedených prác (činnosti) matkou bola len doplnková činnosť, nie hlavné zamestnanie. Uvedené činnosti matka súčasne vykonávala od 01.01.2019 popri starostlivosti o mal. dieťa v dvojtýždňovom intervale (s cestou do školy 2x denne) ako aj od 03.05.2019, kedy sa zamestnala. Za daných okolností je príjem (zisk) v sume 100,- eur z týchto činností primeraný možnostiam a schopnostiam povinného rodiča. Rovnako je nesprávna námietka otca, aby splátka úveru poskytovaná p. P. (v súčasnosti už jeho matkou) bola započítaná do príjmu matky, nakoľko v konaní bolo preukázané, že nešlo o úver matky a poskytované prostriedky netvorila jej príjem, ktorý by použila na svoje účely. Otcom tvrdené súbežné pracovné pomery u pôvodného zamestnávateľa DARENT s.r.o., neboli v konaní preukázané a súd prvej inštancie sa s uvedenou otázkou náležite vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia v bodoch 17-20 a 78. Súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôveryhodnú výpoveď svedka T. F., ktorý v rámci výpovede uviedol, že rozdielne dátumy na pracovných zmluvách boli spôsobené chybou pri práci s dokumentom, nakoľko uvedené dokumenty boli vyhotovené v programe word, pričom priebeh pracovného pomeru potvrdzovali aj lustrácie v sociálnej poisťovni, kde tam uvedené príjmy matky zodpovedali príjmom matky podľa výpisov z účtov. Otcom namietaná nepresnosť svedeckej výpovede ohľadne platenia platu matky na účet alebo v hotovosti, nie je spôsobilá preukázať existenciu dvoch pracovných pomerov, keď je zrejmé, že matke pravidelne prispieval na výdavky partner (dnes už manžel).

26. Rovnako nedôvodné boli námietky otca k nedostatočnému hľadaniu si nového miesta matkou, ako aj tvrdenia otca, že matka môže vykonávať manažérsku pozíciu. Odvolací súd uvádza, že matka dosiahla vzdelanie (maturitu) na SOU v odbore čašník, pričom uvedené povolanie s malými výnimkami vykonáva do súčasnosti. Označenie výkonu jej práce názvom manažér neznamena, že matka vykonávala prácu stotožnenú s uvedenými pojmom (používaným v jeho význame v Slovenskej republike) tak dlho a v takom rozsahu, že by mala kvalifikáciu na vykonávanie takejto pracovnej pozície. Z ponúk práce manažéra predložených otcom je zrejmé, že ide o riadiace pozície vo význame slova manažér, najčastejšie chápaným a používaným v Slovenskej republike, a to riadiaci pracovník s vyššou mierou zodpovednosti a potrebou splňania kvalifikačných predpokladov. Z obsahu súdneho spisu je preukázané, že matka vykonávala prácu čašníčky a obsluhu motokárovej haly a v súčasnosti opäť vykonáva prácu čašníčky. Aj prípadný krátkodobý výkon práce (jeden rok) u matky otca mal. C. a v pozícii manažérky nemožno posúdiť ako také nadobudnutie pracovných schopností, ktoré by umožňovali klásť na matku mal. C. požiadavky na hľadanie práce v príslušnej profesii. Rovnako ani krátkodobé pôsobenie pre poisťovňu pred viac ako 10 rokmi nemožno posudzovať ako predpoklad manažérskych schopností. Preto odvolací súd má za to, že v matkiných možnostiach a schopnostiach je vykonávať prácu čašníčky, na ktorú získala vzdelanie, a v ktorej má prax. Vzhľadom na to, že matka v súčasnosti zabezpečuje starostlivosť o mal. syna spojenú s pravidelným vozením syna do školy, nie je v jej možnostiach a schopnostiach s ohľadom na čas dopravy syna (cez pracovný čas) a jej pracovnú kvalifikáciu (náplň práce), nájsť si lepšie platené pracovné miesto, prípadne plnohodnotné pracovné miesto s prihliadnutím na pandemickú situáciu, zatvorenie gastro prevádzok (spojeného s prepúšťaním zamestnancov), resp. ich fungovania v minimálnom režime od marca 2020, prakticky do súčasnosti.

27. Ďalej otec namietal nevykonanie nezákonne získaných dôkazov, resp. aj ich zničenie v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nie je povinný viesť konanie a dokazovanie tak, aby naplnil predstavy a ciele jednej zo strán, ale tak aby zistil skutkový stav veci v miere dostatočnej pre rozhodnutie pri neporušení práv strán. Nevykonanie nezákonne získaných dôkazov súdom prvej inštancie bolo správne. Odvolací súd má za to, že vykonanie nezákonných dôkazov by prichádzalo do úvahy v prípade, ak by nebolo možné zistiť potrebné skutočnosti pre rozhodnutie iným spôsobom, čo nebol tento prípad. V civilnom konaní možno síce použiť nezákonne získané dôkazy v súlade s článkom 11 ods. 2 CMP v spojení s článkom 2 ods. 1 CMP, ale len v prípade, ak nie je možné osvedčiť, prípadne preukázať potrebné skutočnosti iným zákonným spôsobom, ktorý je k dispozícii a nepripustenie takéhoto dôkazu by viedlo k nenapraviteľnej a závažnej ujme na právom chránenom záujme strany konania. Pripustenie nezákonne získaných dôkazov, zvlášť ak ide o prejavy osobnej povahy, ktoré sú chránené tak civilnými ako aj trestnými predpismi, je teda najkrajnejšou možnosťou, ktorá v civilnom súdnom konaní prichádza do úvahy, a ku ktorej možno pristúpiť len výnimočne, nakoľko v zásade na neprávne (nezákonnom dôkaze) nemožno stavať právo. V tomto ohľade je nesprávny názor otca, že nezákonne získané dôkazy možno použiť vždy keď sú na prospech niektorej zo strán.

28. Odvolací súd záverom konštatuje, že otec v konaní vzniesol námietku zaujatosti konajúcej sudkyne, ktorú odôvodnil tým, že vec prejednávajúca sudkyňa nepripustila nezákonné dôkazy, ktoré otec považoval za zákonné, ako aj z dôvodu, že mu bolo nariadené zničenie nezákonných dôkazov. Ďalej namietal, že mu neboli sprístupnené všetky listinné dôkazy súdom prvej inštancie, ktoré predložila matka, pričom ním predložené dôkazy boli matke sprístupnené v celom rozsahu. Súčasne otec namietal hodnotenie dôkazov a odôvodňovanie rozhodnutia pri jeho vyhlásení. Odvolací súd k námietke otca zaujatosti voči vec prejednávajúcej sudkyňi neprihliadol, nakoľko uvedená námietka spočívala v namietaní procesného postupu konajúcej sudkyne a jej rozhodovacej činnosti (§ 53 ods. 3 CSP).

29. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na mal. syna C. a zamietnutí vzájomného návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti podľa § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

30. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP, nakoľko ide o mimosporové konanie, pre ktoré platí zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

31. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).